

РЕШЕНИЕ

№ 203

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10520** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208–228 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С Решение № 71667 от 30.03.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 9289/ 2018г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 559/ 12.12.2017г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл.48, ал.2 от Закона за храните във вр. с чл.2 от Наредба № 1/ 26.01.2016 г. за хигиената на храните във вр. с Глава II, чл.5, пар.2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ 852/ 2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от ОДБХ С. – град с искане да бъде отменено. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира разноси по списък.

Ответникът, [фирма], не депозира отговор срещу касационната жалба и не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 16.10.2017 г. служители в ОДБХ С. – град извършили проверка по спазването на нормативните изисквания на ЗХ, ЗВД, НХХ и Регламент № 852/2004 г. в обект на контрол – ресторант, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката в обекта не е установено наличие на месо, месни продукти, храни и суровини. Налични били само безалкохолни напитки. Проверяващите установили, че в обекта не се водят каквито и да било записи по програмите на системата за управление на безопасността на храните – дневник за входящ контрол на приетите в обекта храни; дневник за хигиената в обекта; дневник за хигиената на персонала; дневник за обученията на персонала; дневник за температурния режим на хладилните съоръжения. При така установеното на [фирма] е съставен АУАН за чл.5, пар.2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ 852/ 2004 г., въз основа на който е издадено НП № 559/ 12.12.2017г.

За да отмени НП СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати нарушения на процесуалните изисквания на чл.42, т.4 и т.5 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, които са ограничили правото на защита на санкционираното дружество. На следващо място е прието, че вмененото на [фирма] нарушение не е доказано по несъмнен начин.

Решението е правилно.

Правилен е изводът на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са спазени и императивните разпоредби на чл.42, т.3, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН относно описанието на нарушението и законните разпоредби, които са били нарушение. Извършеното от [фирма] нарушение е описано в НП по следния начин „не води документи и записи, съизмерими с характера и размера на дейността в обекта, с цел да докаже безопасността и произхода на предлаганите в обекта стоки“. Това фактическо описание е неясно и лаконично, не отговаря на изискванията на чл.42, т.4 ЗАНН, респ. чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН и не позволява определянето кореспондиращата на него нарушена правна норма.

В АУАН е посочено, че дружеството е извършило нарушение на чл. чл.5, пар.2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ 852/ 2004 г., а в издадено въз основа на него НП е посочено, че [фирма] е нарушило чл.2 от Наредба № 1/ 26.01.2016 г. за хигиената на храните във вр. с Глава II, чл.5, пар.2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ 852/ 2004 г. Освен, че така дадената правна квалификация не съответства на посоченото фактическо описание, правилно СРС е приел, че недопустимо за пръв път в издаденото НП наказващият орган е

посочил като нарушена разпоредбата на чл.2 от Наредба № 1/ 26.01.2016 г.

Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл.57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

Споделят се и изводите на въззивния съд, че няма данни [фирма] да е търговец на храни и съответно да е задължено по смисъла на чл.2 от Наредба № 1/ 26.01.2016 г. да спазва хигиенните изисквания и условията за производство и търговия с храни, регламентирани в Регламент (ЕО) № 852/2004.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 71667 от 30.03.2020г., постановено по н. а. х. дело № 9289/ 2018г. по описа на Софийски районен съд, НО, 102 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: